

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 21. októbra 2010 (*)

„Aproximácia právnych predpisov – Autorské právo a s nimi súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie – Pojem ‚primeraná kompenzácia‘ – Jednotný výklad – Vykonanie členskými štátmi – Kritériá – Hranice – Poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie uplatňovaný na zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne rozmnožovanie“

Vo veci C-467/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Audiencia Provincial de Barcelona (Španielsko) z 15. septembra 2008 a doručený Súdnemu dvoru 31. októbra 2008, ktorý súvisí s konaním:

Padawan SL

proti

Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE),

za účasti:

Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA),

Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE),

Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI),

Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a J. Malenovský (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Padawan SL, v zastúpení: J. Jover Padró, E. Blanco Aymerich a A. González García, abogados,
- Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), v zastúpení: P. Hernández Arroyo, J. Segovia Murúa, R. Allendesalazar Corchó a R. Vallina Hoset, abogados,
- Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), v zastúpení: J. A. Suárez Lozano a M. Benzal Medina, abogados,
- Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE),

v zastúpení: C. López Sánchez, abogado,

- Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), v zastúpení: R. Ros Fernández, procurador, za právnej pomoci F. Márquez Martín, abogado,
- Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), v zastúpení: M. Malmierca Lorenzo a J. Díaz de Olarte, abogados,
- španielska vláda, v zastúpení: J. López-Medel Bascones a N. Díaz Abad, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a S. Unzeitig, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: E.-M. Mamouna a V. Karra, splnomocnené zástupkyne,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a B. Beaupère-Manokha, splnomocnení zástupcovia,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes a N. Gonçalves, splnomocnení zástupcovia,
- fínska vláda, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a H. Krämer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. mája 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu pojmu „primeraná kompenzácia“, uvedeného v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230), ktorá sa vypláca nositeľom autorských práv na základe „výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie“.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Padawan SL (ďalej len „Padawan“) a Sociedad General de Autores y Editores de España (ďalej len „SGAE“) v súvislosti s „poplatkom za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý mala zaplatiť Padawan za CD-R, CD-RW, DVD-R, ako aj za MP3 prehrávače, ktoré táto spoločnosť uvádza na trh.

Právny rámec

Smernica 2001/29

3 Odôvodnenia č. 9, 10, 31, 32, 35, 38 a 39 smernice 2001/29 znejú takto:

„(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov [výkonných umelcov – *neoficiálny preklad*], producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

(10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce [svojich diel – *neoficiálny preklad*] dostávať primeranú odmenu, rovnako ako

producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. ...

...

(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

(32) Táto smernica poskytuje kompletne vymenovanie výnimiek a obmedzení práva rozmnožovania a práva verejného prenosu. Niektoré výnimky alebo obmedzenia platia iba pre právo rozmnožovania, ak je to potrebné. V tomto zozname sa primeraným spôsobom zohľadňujú rôzne právne tradície členských štátov, pričom sa súčasne zameriavajú na zabezpečenie [riadneho – *neoficiálny preklad*] fungovania vnútorného trhu. Členské štáty musia dospieť ku koherentnej aplikácii týchto výnimiek a obmedzení, čo bude možné zhodnotiť pri revíziách uplatňovania legislatívy v budúcnosti [pri preskúmaní vykonávacích právnych predpisov v budúcnosti – *neoficiálny preklad*].

...

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradiť [nositelia práv dostať primeranú kompenzáciu, aby boli vhodne odškodnení za – *neoficiálny preklad*] používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie [výška takejto primeranej kompenzácie – *neoficiálny preklad*], treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným [hodnotiacim – *neoficiálny preklad*] kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej [primeranej – *neoficiálny preklad*] kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.

...

(38) Členské štáty musia mať možnosť poskytnúť výnimku alebo obmedzenie v súvislosti s právom rozmnožovania pre niektoré druhy rozmnožovania zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, ktoré sú doplnené vhodnou [primeranou – *neoficiálny preklad*] kompenzáciou. Sem môžu patriť úvodné alebo pokračujúce systémy odmeňovania ako kompenzácie za ujmu nositeľom práv [Takáto výnimka môže zahŕňať zavedenie alebo zachovanie systémov odmeňovania určených na poskytnutie náhrady nositeľom práv za spôsobenú ujmu – *neoficiálny preklad*]. ...

(39) Keď sa uplatní výnimka alebo obmedzenie pri súkromnom kopírovaní [pri rozmnožovaní na súkromné použitie – *neoficiálny preklad*], členské štáty musia náležite zohľadniť technologický a hospodársky vývoj, najmä vo vzťahu k digitálnemu súkromnému kopírovaniu [rozmnožovaniu na súkromné použitie – *neoficiálny preklad*] a systémom odmeňovania, pokiaľ sú dostupné účinné technologické ochranné opatrenia. Tieto výnimky alebo obmedzenia nesmú brániť používaniu technologických opatrení alebo ich uplatňovaniu proti porušovaniu zákona.“

4 Podľa článku 2 smernice 2001/29:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

- a) pre autorov k ich dielam;
- b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;

- d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 smernice 2001/29 nazvaný „Výnimky a obmedzenia“ vo svojom odseku 2 písm. b) uvádza:

„Členské štáty môžu zabezpečiť [stanoviť – *neoficiálny preklad*] výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu [nosiči – *neoficiálny preklad*] vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany.“

6 Článok 5 ods. 5 uvedenej smernice stanovuje:

„Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

7 Článok 6 tej istej smernice nazvaný „Povinnosti týkajúce sa technologických opatrení“ vo svojich odsekoch 3 a 4 stanovuje:

„3. Na účely tejto smernice sa výrazom ‚technologické opatrenia‘ rozumie akákoľvek technológia, [každé] zariadenie alebo súčiastka, ktorá pri bežnom spôsobe použitia je navrhnutá na to, aby predchádzala konaniu alebo obmedzovala konanie vo vzťahu k dielam alebo iným predmetom ochrany, ktoré nie je povolené nositeľom autorského práva alebo akéhokoľvek iného práva súvisiaceho s autorským právom ustanoveného vnútroštátnym právnym predpisom alebo práva *sui generis* ustanoveného v kapitole III smernice 96/9/ES. Technologické opatrenia sa pokladajú za ‚účinné‘, keď je použitie chráneného diela alebo predmetu ochrany kontrolované nositeľom práv uplatnením kontroly prístupu alebo ochranným procesom, ako je šifrovanie, kódovanie alebo iný prenos diela alebo iného predmetu ochrany, alebo kopírovací kontrolný mechanizmus, ktorý má ochranný cieľ.

4. Napriek právnej ochrane upravenej v odseku 1, pri absencii dobrovoľných opatrení prijatých zo strany nositeľov práv vrátane dohôd medzi nositeľmi práv a inými dotknutými stranami, členské štáty prijímú príslušné opatrenia, ktoré zabezpečia, že nositelia práv sprístupnia oprávneným osobám, ktorým bola udelená výnimka alebo obmedzenie podľa vnútroštátneho právneho predpisu v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. a), c), d), e), ods. 3 písm. b) alebo e) prostriedky, aby mohli využívať danú výnimku alebo obmedzenie v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na využívanie danej výnimky alebo obmedzenia, a tam, kde má oprávnená osoba právny prístup k dotknutému chránenému dielu.

Členský štát môže tiež prijať tieto opatrenia vo vzťahu k používateľom výnimky alebo obmedzenia poskytnutého v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b), pokiaľ nositeľ práv ešte neumožnil vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie v rozsahu potrebnom na to, aby dotknutá výnimka alebo obmedzenie mohli byť využité a v súlade s ustanoveniami článku 5 ods. 2 písm. b) a ods. 5, bez toho, aby bolo nositeľom práv zabránené prijať primerané opatrenia týkajúce sa počtu rozmnoženín v súlade s týmito ustanoveniami.

...“

Vnútroštátna právna úprava

8 Uplatniteľná právna úprava je obsiahnutá v kráľovskom legislatívnom dekréte č. 1/1996 z 12. apríla 1996, ktorým sa prijíma konsolidované znenie zákona o duševnom vlastníctve (ďalej len „TRLPI“). Tento kráľovský legislatívny dekrét bol zmenený a doplnený pri preberaní smernice 2001/29 zákonom č. 23/2006 zo 7. júla 2006, ktorým sa mení a dopĺňa konsolidované znenie zákona o duševnom vlastníctve, ktoré bolo schválené kráľovským legislatívnym dekrétom č. 1/1996 (BOE č. 162 z 8. júla 2006, s. 25561).

9 Článok 17 TRLPI nazvaný „Výlučné právo na využívanie a podmienky jeho výkonu“ znie takto:

„Autor vykonáva výlučné práva na využívanie svojho diela v akejkoľvek forme, a najmä právo na rozmnožovanie..., úkony [súvisiace s rozmnožovaním], ktoré nemôžu byť vykonané bez jeho povolenia, ak tento zákon neustanovuje inak.“

10 Článok 18 TRLPI nazvaný „Rozmnožovanie“ stanovuje:

„Pod rozmnožovaním sa rozumie zaznamenanie celého diela alebo jeho časti, ktoré môže byť priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé, akýmikoľvek prostriedkami a v akejkoľvek forme na účely sprístupnenia alebo vyhotovenia rozmnoženín.“

11 Podľa článku 31 ods. 2 TRLPI:

„Povoleniu autora nepodlieha rozmnožovanie už zverejnených diel na akomkoľvek nosiči, pokiaľ ho uskutočňuje fyzická osoba na svoje súkromné použitie z diel, ku ktorým mala legálny prístup, a pokiaľ sa rozmnoženina nepoužije kolektívne alebo na účely zisku bez toho, aby tým bola dotknutá primeraná kompenzácia stanovená v článku 25...“

12 Článok 25 TRLPI nazvaný „Primeraná kompenzácia za rozmnoženinu na súkromné použitie“ vo svojich odsekoch 1, 2 a 4 stanovuje:

„1. Na rozmnožovanie uskutočňované výlučne na súkromné použitie prostredníctvom technických zariadení a nástrojov netypografickej povahy, pokiaľ ide o diela zverejnené vo forme kníh alebo publikácií, ktoré sú im na tento účel právnymi predpismi postavené na roveň, ako aj vo forme zvukových záznamov, zvukovo-obrazových záznamov alebo iných zvukových, obrazových alebo audiovizuálnych nosičov, prislúcha osobám citovaným v odseku 4 písm. b) jednorázová primeraná kompenzácia pre každý z troch zmienených spôsobov rozmnožovania, aby sa tak kompenzovali práva duševného vlastníctva, ktoré z dôvodu uvedeného rozmnožovania nemožno vykonávať. ...

2. Táto kompenzácia je stanovená pre každý spôsob rozmnožovania v závislosti od zariadení, prístrojov a hmotných nosičov určených na vyhotovenie uvedenej rozmnoženiny, ktoré boli vyrobené na španielskom území alebo nadobudnuté mimo tohto územia, aby sa na tomto území distribuovali alebo používali.

...

4. Pokiaľ ide o zákonnú povinnosť zmienenú v odseku 1:

a) Dlžníci: sú výrobcovia usadení v Španielsku, pokiaľ pôsobia ako obchodní distribútori, ako aj osoby, ktoré mimo španielskeho územia nadobúdajú zariadenia, prístroje a hmotné nosiče uvedené v odseku 2, aby ich na španielskom území distribuovali alebo používali.

Distribútori, veľkoobchodníci, maloobchodníci, ktorí následne nadobudnú uvedené zariadenia, prístroje a hmotné nosiče, sú povinní zaplatiť kompenzáciu spoločne a nerozdielne s dlžníkmi, ktorí im ich dodali, okrem prípadu, ak preukážu, že im kompenzáciu skutočne zaplatili, bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia odsekov 14, 15 a 20.

b) Veritelia: sú autori diel verejne využívaných v akejkoľvek forme zmienenej v odseku 1 spolu, a to

v závislosti od formy a spôsobu rozmnožovania, s vydavateľmi, výrobcami zvukových a zvukovo-obrazových záznamov a výkonnými umelcami, ktorých výkony sú zaznamenané na týchto zvukových a zvukovo-obrazových záznamoch.“

13 Článok 25 ods. 6 TRLPI upravuje postup schvaľovania výšky kompenzácie, ktorú musí zaplatiť každý dlžník, pokiaľ ide o zariadenia, prístroje a hmotné nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie, pričom do tohto postupu je zapojené ministerstvo kultúry, ministerstvo priemyslu, cestovného ruchu a obchodu, organizácie kolektívnej správy práv duševného vlastníctva, sektorové združenia, ktoré zastupujú väčšinu dlžníkov, španielska asociácia spotrebiteľov, ako aj ministerstvo hospodárstva a financií.

14 Ten istý odsek stanovuje, že „strany, ktoré sa zúčastnia na procese vyjednávania, a v každom prípade ministerstvo kultúry, ako aj ministerstvo priemyslu, cestovného ruchu a obchodu, musia pri prijímaní medzirezortného výnosu uvedeného v predchádzajúcom ustanovení, vziať do úvahy najmä tieto kritériá:

- a) ujma skutočne spôsobená nositeľom práv vyhotovovaním rozmnoženín uvedených v odseku 1, pričom pokiaľ je ujma spôsobená nositeľovi minimálna, nemôže vzniknúť žiadna povinnosť platby;
- b) stupeň využívania týchto zariadení, prístrojov alebo hmotných nosičov na vyhotovovanie rozmnoženín uvedených v odseku 1;
- c) pamäťová kapacita týchto zariadení, prístrojov a hmotných nosičov;
- d) kvalita rozmnoženín;
- e) dostupnosť, miera využitia a účinnosť technologických opatrení uvedených v článku 61;
- f) čas uchovania rozmnoženín;
- g) nevyhnutnosť, aby príslušné sumy kompenzácie uplatniteľné na jednotlivé zariadenia a prístroje boli z ekonomického hľadiska primerané ich priemernej konečnej spotrebiteľskej cene.“

15 Článok 25 TRLPI obsahuje odsek 12 venovaný osobám majúcim povinnosť platiť kompenzáciu, ktorý znie takto:

„Povinnosť platby kompenzácie vzniká za týchto okolností:

- a) čo sa týka výrobcov, ak pôsobia ako distribútori, a čo sa týka osôb, ktoré nadobúdajú zariadenia, prístroje a hmotné nosiče mimo španielskeho územia, aby ich na španielskom území distribuovali, v okamihu, keď dlžník previedol vlastníctvo, alebo prípadne v okamihu, keď postúpil právo užívania alebo požívania k niektorému z uvedených zariadení, prístrojov a hmotných nosičov.
- b) čo sa týka osôb, ktoré nadobúdajú zariadenia, prístroje a hmotné nosiče mimo španielskeho územia, aby ich na španielskom území používali, v okamihu ich nadobudnutia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 SGAE je jednou z organizácií kolektívnej správy práv duševného vlastníctva v Španielsku.

17 Padawan uvádza na trh CD-R, CD-RW, DVD-R, ako aj MP3 prehrávače. SGAE žiadala spoločnosť Padawan o zaplatenie „poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie“ stanoveného v článku 25 TRLPI za roky 2002 až 2004. Táto spoločnosť to odmietla z dôvodu, že uplatnenie tohto poplatku na tieto digitálne nosiče bez rozdielu a bez ohľadu na účel, na ktorý sú určené (súkromné použitie alebo iná odborná alebo podnikateľská činnosť), je v rozpore so smernicou 2001/29. Rozsudkom zo 14. júna 2007 Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona plne vyhovel návrhu SGAE a zaviazal Padawan na zaplatenie

sumy 16 759,25 eura spolu s úrokmi z omeškania.

18 Padawan sa proti uvedenému rozsudku odvolala na vnútroštátny súd.

19 Po konzultácii s účastníkmi konania a generálnym prokurátorom o vhodnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania Audiencia Provincial de Barcelona rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je pojem ‚primeraná kompenzácia‘, uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29/ES, vyjadrením harmonizácie bez ohľadu na možnosť priznanú členským štátom, aby si zvolili taký systém vyberania, ktorý sa im zdá vhodný na zavedenie práva nositeľov práv duševného vlastníctva na ‚primeranú kompenzáciu‘, ktorí sú dotknutí zavedením výnimky z práva na rozmnožovanie týkajúcej sa vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie?

2. Bez ohľadu na to, aký systém jednotlivé členské štáty použijú na určenie primeranej kompenzácie, musí tento systém rešpektovať spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými subjektmi, t. j. na jednej strane nositeľmi práv duševného vlastníctva dotknutými výnimkou pre rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorí majú nárok na túto kompenzáciu, a na druhej strane subjektmi, ktoré sú priamo alebo nepriamo povinné platiť; a závisí táto rovnováha od odôvodnenia primeranej kompenzácie, ktorým je zmierniť ujmu vyplývajúcu z výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie?

3. Ak si členský štát zvolí systém vyberania poplatku zo zariadení, prístrojov a nosičov na digitálne rozmnožovanie, *musí sa tento poplatok* (primeraná kompenzácia za súkromnú rozmnoženinu) *nevyhnutne spájať* – v súlade s cieľom, ktorý sleduje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, a s jeho kontextom – *s pravdepodobným použitím týchto zariadení a materiálov na vyhotovovanie rozmnoženín, na ktoré sa vzťahuje výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie*, takže uplatnenie poplatku bude odôvodnené, ak sa dá predpokladať, že zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne rozmnožovanie budú určené na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, a v opačnom prípade jeho uplatnenie odôvodnené nebude?

4. V prípade, ak si členský štát zvolí systém ‚poplatku‘ za rozmnoženinu na súkromné použitie, je uplatňovanie tohto ‚poplatku‘ bez rozdielu voči podnikom a podnikateľom, ktorí tieto digitálne rozmnožovacie prístroje a nosiče zjavne nadobúdajú na iné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, v súlade s pojmom ‚primeraná kompenzácia‘?

5. Môže byť systém, ktorý prijalo Španielsko, a síce, že uplatňuje poplatok za súkromnú rozmnoženinu na všetky zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne rozmnožovanie bez rozdielu, v rozpore so smernicou 2001/29/ES, keďže medzi primeranou kompenzáciou a obmedzením práva [rozmnožovania] stanoveným pre súkromné rozmnožovanie nie je adekvátny súvis, ktorý by kompenzáciu odôvodňoval, keďže sa táto kompenzácia v značnej miere uplatňuje na rôzne situácie, keď obmedzenie práv, ktoré je dôvodom finančnej kompenzácie, neexistuje?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

20 Po prvé Centro Español de Derechos Reprográficos a španielska vláda v podstate tvrdia, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je na účely riešenia sporu vo veci samej irelevantný, keďže smernica 2001/29 sa naň neuplatňuje *ratione temporis*. Podľa ich názoru sa na tento spor totiž uplatňujú vnútroštátne ustanovenia, ktoré predchádzali účinnosti ustanovení preberajúcich túto smernicu. V dôsledku toho výklad pojmu „primeraná kompenzácia“, ktorý je uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice, nie je na vyriešenie tohto sporu nevyhnutný.

21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi, tak ako ju upravuje článok 267 ZFEÚ, prináleží výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú o spore a ktoré musia niesť zodpovednosť za prijatie súdneho rozhodnutia, aby s ohľadom na osobitosti

každej veci posúdili tak nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položili Súdnemu dvoru. Preto, pokiaľ sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, je Súdny dvor v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 38; z 22. mája 2003, Korhonen a i., C-18/01, Zb. s. I-5321, bod 19, ako aj z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, Zb. s. I-2949, bod 32).

22 Súdnemu dvoru naopak neprináleží vyjadrovať sa v rámci prejudiciálneho konania k výkladu vnútroštátnych ustanovení, ani posúdiť, či je výklad, ktorý podáva vnútroštátny súd, správny. Súdny dvor má totiž v rámci rozdelenia právomocí medzi ním a vnútroštátnymi súdmi zohľadniť právny a skutkový rámec, do ktorého patria prejudiciálne otázky, tak ako ho definovalo rozhodnutie vnútroštátneho súdu (rozsudky 29. apríla 2004, Orfanopoulos a Oliveri, C-482/01 a C-493/01, Zb. s. I-5257, bod 42; zo 4. decembra 2008, Jobra, C-330/07, Zb. s. I-9099, bod 17, ako aj z 23. apríla 2009, Angelidaki a i., C-378/07 až C-380/07, Zb. s. I-3071, bod 48).

23 Pokiaľ ide o tento návrh na začatie prejudiciálneho konania, je jednak nutné konštatovať, že sa týka výkladu ustanovenia práva Únie, a síce článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, čo patrí do právomoci Súdneho dvora, ktorý rozhoduje v rámci takéhoto návrhu, a že okrem toho s ohľadom na obdobie, za ktoré sú poplatky, o ktoré ide vo veci samej, nárokované a dátum uplynutia lehoty na prebratie smernice 2001/29 stanovenej v článku 13 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice na 22. december 2002 nie je vôbec vylúčené, že vnútroštátny súd bude nútený vyvodit' dôsledky z výkladu, o ktorý požiadal, najmä na základe svojej povinnosti konformného výkladu vnútroštátneho práva s ohľadom na právo Únie (rozsudok z 13. novembra 1990, Marleasing, C-106/89, Zb. s. I-4135, bod 8).

24 Určenie vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej *ratione temporis* je otázkou výkladu vnútroštátneho práva, ktorá teda nepatrí do právomoci Súdneho dvora rozhodujúceho v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

25 Z toho vyplýva, že táto prvá námietka neprípustnosti sa musí zamietnuť.

26 Po druhé SGAE tvrdí, že otázky položené zo strany vnútroštátneho súdu sú neprípustné, keďže sa týkajú situácií vnútroštátneho práva, ktoré neboli harmonizované smernicou 2001/29. Podľa jej názoru sa totiž položené otázky zakladajú predovšetkým na aspektoch, ktoré patria do právomoci členských štátov. SGAE sa však domnieva, že Súdny dvor nemá v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania právomoc vykladať a uplatňovať vnútroštátne právo.

27 Treba však pripomenúť, že to, či sa otázky položené zo strany vnútroštátneho súdu týkajú oblastí, ktoré nesúvisia s právom Únie, a to z dôvodu, že smernica 2001/29 stanovuje v danej oblasti len minimálnu harmonizáciu, súvisia s vecnou stránkou otázok položených týmto súdom, a nie s ich prípustnosťou (pozri rozsudok z 11. apríla 2000, Deliège, C-51/96 a C-191/97, Zb. s. I-2549, bod 28). Z tohto dôvodu námietka, ktorú vzniesla SGAE, založená na neprípustnosti tejto smernice na spor vo veci samej, sa netýka prípustnosti danej veci, ale vecnej stránky uvedených otázok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 2006, Manfredi a i., C-295/04 až C-298/04, Zb. s. I-6619, bod 30).

28 Keďže táto druhá námietka neprípustnosti sa musí zamietnuť, zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania sa musí vyhlásiť za prípustný.

O veci samej

O prvej otázke

29 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „primeraná kompenzácia“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý sa má vykladať jednotne vo všetkých členských štátoch bez ohľadu na skutočnosť, že členským štátom je priznaná možnosť stanoviť podmienky uplatňovania nároku na túto kompenzáciu.

30 Treba pripomenúť, že podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 členské štáty, ktoré sa rozhodnú zaviesť do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženiny na súkromné použitie, sú povinné upraviť vyplatenie „primeranej kompenzácie“ v prospech nositeľov práv.

31 Najskôr treba poznamenať, že ani uvedený článok 5 ods. 2 písm. b), ani žiadne iné ustanovenie smernice 2001/29 neobsahuje odkaz na vnútroštátne právo členských štátov, pokiaľ ide o pojem „primeraná kompenzácia“.

32 Za tejto okolnosti podľa ustálenej judikatúry z potreby jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje autonómny výklad v celej Európskej únii, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudky z 18. januára 1984, Ekro, 327/82, Zb. s. 107, bod 11; z 19. septembra 2000, Linster, C-287/98, Zb. s. I-6917, bod 43, a z 2. apríla 2009, A, C-523/07, Zb. s. I-2805, bod 34).

33 Z tejto judikatúry vyplýva, že pojem „primeraná kompenzácia“, uvedený v ustanovení smernice, ktoré neobsahuje nijaký odkaz na vnútroštátne právne poriadky, sa musí považovať za autonómny pojem práva Únie a vykladať na území Únie jednotne [pozri analogicky, pokiaľ ide o pojem „primeraná odmena“ uvedený v článku 8 ods. 2 smernice Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61; Mim. vyd. 17/001, s. 120), rozsudok zo 6. februára 2003, SENA, C-245/00, Zb. s. I-1251, bod 24].

34 Tento záver je podporený cieľom, ktorý sleduje právna úprava, ktorej súčasťou je pojem „primeraná kompenzácia“.

35 Cieľ smernice 2001/29, založený najmä na článku 95 ES, ktorým je harmonizovať niektoré aspekty autorského práva a s ním súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a zabrániť tak narušeniam hospodárskej súťaže na vnútornom trhu vyplývajúcim z rozdielov medzi právnymi úpravami členských štátov (rozsudok z 12. septembra 2006, Laserdisken, C-479/04, Zb. s. I-8089, body 26, 31 až 34), predpokladá rozšírenie autonómnych pojmov práva Únie. Vôľa normotvorcu Únie dospieť k čo najjednoduchšiemu možnému výkladu smernice 2001/29 sa odráža najmä v odôvodnení č. 32 tejto smernice, ktoré vyzýva členské štáty, aby uplatňovali výnimky a obmedzenia práva rozmnožovania koherentne s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

36 Aj keď sa členské štáty môžu podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice dobrovoľne rozhodnúť o zavedení výnimky z výlučného práva autora na rozmnožovanie, zakotveného v práve Únie, ktorá sa týka vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie, členské štáty, ktoré využijú túto možnosť, musia upraviť vyplatenie primeranej kompenzácie v prospech autorov dotknutých z dôvodu uplatnenia tejto výnimky. Výklad, podľa ktorého by členské štáty, ktoré zaviedli takúto výnimku, ktorú upravuje právo Únie, zahŕňajúcu podľa odôvodnení č. 35 a 38 tejto smernice pojem „primeraná kompenzácia“ ako základný prvok, mohli voľne nekonzistentným a neharmonizovaným spôsobom upresniť jej parametre, ktoré by sa mohli v jednotlivých členských štátoch líšiť, by však bol v rozpore s cieľom uvedenej smernice pripomenutom v predchádzajúcom bode.

37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že pojem „primeraná kompenzácia“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 je autonómnym pojmom práva Únie, ktorý sa má vykladať jednotne vo všetkých členských štátoch, ktoré zaviedli výnimky pre rozmnoženiny na súkromné použitie, bez ohľadu na možnosť priznanú týmto členským štátom určiť v medziach stanovených právom Únie, a to najmä uvedenou smernicou, formu, podmienky financovania a uhrádzania, ako aj výšku tejto primeranej kompenzácie.

O druhej otázke

38 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či „spravodlivá rovnováha“, ktorú treba

nájsť medzi dotknutými osobami, predpokladá, že výška primeranej kompenzácie sa vypočíta na základe kritéria ujmy spôsobenej autorom v dôsledku zavedenia výnimky pre rozmnoženiny na súkromné použitie. Chce rovnako zistiť, ktoré osoby, okrem dotknutých autorov, sú dotknutými osobami, medzi ktorými treba nájsť túto „spravodlivú rovnováhu“.

39 Pokiaľ ide po prvé o úlohu, ktorú má kritérium ujmy spôsobenej autorovi pri výpočte výšky primeranej kompenzácie, z odôvodnení č. 35 a 38 smernice 2001/29 vyplýva, že účelom tejto primeranej kompenzácie je „primerane“ odškodniť autorov za používanie ich chránených diel bez ich povolenia. Na účely určenia výšky tejto kompenzácie treba ako „užitočné kritérium“ zohľadniť „potenciálnu ujmu“, ktorá môže autorovi vzniknúť z dôvodu predmetného vyhotovovania rozmnoženiny, keďže v prípade „minimálnej ujmy...“ nemôže vzniknúť povinnosť platby. Musí byť teda možné, aby výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie zahŕňala systém „určený na poskytnutie náhrady nositeľom práv za spôsobenú ujmu“.

40 Z týchto ustanovení vyplýva, že koncepcia a výška primeranej kompenzácie sú spojené s ujmu, ktorá autorovi vznikla z dôvodu, že došlo k vyhotoveniu rozmnoženiny jeho chráneného diela na súkromné použitie bez jeho povolenia. V tejto súvislosti treba primeranú kompenzáciu považovať za protihodnotu za ujmu spôsobenú autorovi.

41 Navyše pojmy „odškodniť“ a „poskytnúť náhradu“, uvedené v odôvodneniach č. 35 a 38 smernice 2001/29, vyjadrujú vôľu normotvorcu Únie zaviesť osobitný systém kompenzácie, ktorý začne fungovať v okamihu, keď nositeľovi práv vznikne ujma, ktorá má v zásade za následok vznik povinnosti „odškodniť“ alebo „poskytnúť náhradu“ týmto nositeľom práv.

42 Z toho vyplýva, že výška primeranej kompenzácie sa musí nevyhnutne vypočítavať na základe kritéria ujmy spôsobenej autorom chránených diel zavedením výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.

43 Pokiaľ ide po druhé o otázku osôb, ktorých sa dotýka „spravodlivá rovnováha“, odôvodnenie č. 31 smernice 2001/29 stanovuje, že je potrebné zabezpečiť „primeranú rovnováhu“ medzi právami a záujmami autorov, ktorí majú nárok na primeranú kompenzáciu, na jednej strane a právami a záujmami používateľov chránených predmetov na druhej strane.

44 Vyhotovenie rozmnoženiny fyzickou osobou na súkromné použitie sa však musí považovať za konanie, ktoré môže autorovi dotknutého diela spôsobiť ujmu.

45 Z toho vyplýva, že osobou, ktorá spôsobila ujmu nositeľovi výlučného práva na rozmnožovanie je osoba, ktorá na svoje súkromné použitie vyhotoví takúto rozmnoženinu chráneného diela bez toho, aby predtým požiadala o povolenie uvedeného nositeľa práva. Tejto osobe teda v zásade prislúcha, aby nahradila ujmu súvisiacu s týmto vyhotovovaním rozmnoženiny tým, že tomuto nositeľovi práva zaplatí kompenzáciu.

46 Vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s identifikáciou súkromných používateľov, ako aj s uložením povinnosti týmto používateľom nahradiť ujmu nositeľom práv, ktorá im bola spôsobená, a s ohľadom na skutočnosť, že táto ujma, ktorá môže vyplývať z každého súkromného použitia posudzovaného samostatne, sa môže ukázať ako minimálna, a teda nedôjde k vzniku povinnosti platby, ako sa uvádza v poslednej vete odôvodnenia č. 35 smernice 2001/29, môžu členské štáty zaviesť na účely financovania primeranej kompenzácie „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby majúce zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie a ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia súkromným osobám alebo im poskytujú služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženín. V rámci takéhoto systému prislúcha povinnosť zaplatiť poplatok za vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie osobám, ktoré majú tieto zariadenia.

47 V takomto systéme nie sú nepochybne používatelia chránených predmetov osobami povinnými financovať primeranú kompenzáciu na rozdiel od toho, čo zrejme vyžaduje odôvodnenie č. 31 smernice

48 Treba však na jednej strane uviesť, že činnosť osôb povinných zaplatiť tento poplatok, a síce sprístupnenie zariadení, prístrojov a nosičov na rozmnožovanie, alebo poskytovanie služieb súvisiacich s vyhotovovaním rozmnoženín súkromným používateľom, predstavuje skutkový predpoklad, ktorý je potrebný na to, aby fyzické osoby mohli získať rozmnoženiny na súkromné použitie. Na druhej strane nič nebráni tomu, aby osoby povinné zaplatiť uvedený poplatok premietli výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie týchto zariadení, prístrojov a nosičov na rozmnoženiny alebo za poskytnutie služby súvisiacej s vyhotovovaním rozmnoženiny. Poplatok bude musieť v konečnom dôsledku znášať súkromný používateľ, ktorý zaplatí túto cenu. Za týchto okolností sa súkromný používateľ, ktorému boli sprístupnené zariadenia, prístroje a nosiče na digitálne rozmnožovanie alebo ktorý je príjemcom služieb súvisiacich s vyhotovovaním rozmnoženiny, musí v skutočnosti považovať za „osobu nepriamo povinnú platiť“ primeranú kompenzáciu.

49 V dôsledku toho, že uvedený systém umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na súkromných používateľov a že títo súkromní používatelia tak budú povinní zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, musí sa tento systém považovať za zlučiteľný so „spravodlivou rovnováhou“, ktorú treba nájsť medzi záujmami autorov a záujmami používateľov predmetov ochrany.

50 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že „spravodlivá rovnováha“, ktorú treba nájsť medzi dotknutými osobami, predpokladá, že výška primeranej kompenzácie bude nevyhnutne vypočítaná na základe kritéria ujmy spôsobenej autorom chránených diel v dôsledku zavedenia výnimky za rozmnoženinu na súkromné použitie. Úprava, podľa ktorej osobami ktoré majú povinnosť zaplatiť primeranú kompenzáciu, sú osoby, ktoré majú zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie a ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia súkromným používateľom alebo im poskytujú služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženín, je v súlade s požiadavkami na „spravodlivú rovnováhu“, pokiaľ tieto osoby majú možnosť premietnuť skutočné zaťaženie súvisiace s týmto financovaním na súkromných používateľov.

O tretej a štvrtej otázke

51 Svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice existuje nevyhnutná spojitosť medzi uplatnením poplatku určeným na financovanie primeranej kompenzácie za zariadenia, prístroje, ako aj nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie a ich údajným použitím na účely vyhotovovania rozmnoženín na súkromné účely. Rovnako sa pýta, či uplatňovanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné účely bez rozdielu, najmä za uvedené zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie, ktoré je zjavne vyhradené na iné použitia, ako je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, je v súlade so smernicou 2001/29.

52 Na úvod treba konštatovať, že taký systém financovania primeranej kompenzácie, aký je uvedený v bodoch 46 a 48 tohto rozsudku, je zlučiteľný s požiadavkami „spravodlivej rovnováhy“ len vtedy, ak sa predmetné zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie môžu používať na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné účely, čiže môžu spôsobiť ujmu autorovi chráneného diela. S ohľadom na tieto požiadavky teda existuje nevyhnutná spojitosť medzi uplatňovaním poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie vo vzťahu k uvedenému zariadeniu, prístroju a nosiču slúžiacemu na digitálne rozmnožovanie a ich použitím na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné účely.

53 V dôsledku toho uplatnenie poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie bez rozdielu vo vzťahu ku všetkým typom zariadení, prístrojov a nosičov slúžiacich na digitálne rozmnožovanie, vrátane prípadu, ktorý výslovne uviedol vnútroštátny súd, keď tieto zariadenia, prístroje a nosiče nadobudnú iné než fyzické osoby na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie, sa nezdá byť v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice 2001/29.

54 Naopak, pokiaľ sú predmetné zariadenia sprístupnené fyzickým osobám na súkromné účely, nie je vôbec nevyhnutné preukazovať, či tieto fyzické osoby v skutočnosti vyhotovili rozmnoženiny na súkromné použitie pomocou týchto zariadení, a tak skutočne spôsobili ujmu autorovi chráneného diela.

55 Tieto fyzické osoby sa totiž legitímne považujú za osoby, ktoré majú plný prospech z tohto sprístupnenia, teda môžu využívať všetky funkcie, ktoré uvedené zariadenia ponúkajú, vrátane funkcie spojenej s rozmnožovaním.

56 Z toho vyplýva, že samotná schopnosť týchto zariadení alebo týchto prístrojov na vyhotovovanie rozmnoženín je postačujúca na odôvodnenie uplatňovania poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie pod podmienkou, že uvedené zariadenia a prístroje boli sprístupnené fyzickým osobám ako súkromným používateľom.

57 Takýto výklad nachádza oporu v znení odôvodnenia č. 35 smernice 2001/29. V tomto odôvodnení sa ako užitočné kritérium na stanovenie výšky primeranej kompenzácie zmieňuje nielen „ujma“ ako taká, ale „potenciálna“ ujma. „Potenciálna“ povaha ujmy spôsobenej autorovi chráneného diela spočíva v splnení predchádzajúcej nevyhnutnej podmienky, že fyzickej osobe bude sprístupnené zariadenie alebo prístroj umožňujúci vyhotovovať rozmnoženiny, pričom po jej splnení nemusí nevyhnutne dôjsť k skutočnému vyhotoveniu rozmnoženín na súkromné použitie.

58 Navyše Súdny dvor už rozhodol, že z hľadiska autorského práva treba zohľadniť samotnú možnosť konečného používateľa, v prejednávanej veci klientov hotelového zariadenia, sledovať diela vysielané prostredníctvom televíznych prijímačov a televízneho signálu, ktorý im sprístupnilo uvedené zariadenia, a nie skutočný prístup uvedených klientov k týmto dielam (rozsudok zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, Zb. s. I-11519, body 43 a 44).

59 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu a štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že je nevyhnutná spojitosť medzi uplatnením poplatku určeným na financovanie primeranej kompenzácie za zariadenia, prístroje, ako aj nosiče slúžiace na digitálne vyhotovovanie rozmnoženín a ich údajným použitím na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie. V dôsledku toho uplatnenie poplatku za súkromnú rozmnoženinu bez rozdielu, najmä s ohľadom na zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie, ktoré nie sú sprístupnené súkromným používateľom a ktoré sú zjavne vyhradené na iné použitie, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné účely, sa nezdá byť v súlade so smernicou 2001/29.

O piatej otázke

60 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či systém, ktorý prijalo Španielske kráľovstvo, a síce, že bez rozdielu uplatňuje poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie na všetky zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne vyhotovovanie rozmnoženín bez ohľadu na používanie týchto zariadení, prístrojov a nosičov, je v súlade so smernicou 2001/29.

61 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že okrem žaloby o nesplnenie povinnosti Súdnemu dvoru neprináleží, aby rozhodoval o súlade ustanovení vnútroštátneho práva s právom Únie. Táto právomoc prináleží v prípade potreby po získaní takého objasnenia od Súdneho dvora v rámci prejudiciálneho konania, ktoré môže byť v danej oblasti potrebné pre výklad tohto práva, vnútroštátnemu súdu (pozri rozsudok z 22. marca 1990, Triveneta Zuccheri a i./Komisia, C-347/87, Zb. s. I-1083, bod 16).

62 Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha, aby s ohľadom na odpovede poskytnuté na prvé štyri otázky posúdil zlučiteľnosť španielskeho systému poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie so smernicou 2001/29.

63 Nie je preto potrebné, aby Súdny dvor odpovedal na túto piatu otázku.

O trovách

64 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Pojem „primeraná kompenzácia“ je v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti autonómnym pojmom práva Únie, ktorý sa má vykladať jednotne vo všetkých členských štátoch, ktoré zaviedli výnimky pre rozmnoženiny na súkromné použitie, bez ohľadu na možnosť priznanú týmto členským štátom určiť v medziach stanovených právom Únie, a to najmä uvedenou smernicou, formu, podmienky financovania a uhrádzania, ako aj výšku tejto primeranej kompenzácie.

2. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že „spravodlivá rovnováha“, ktorú treba nájsť medzi dotknutými osobami, predpokladá, že výška primeranej kompenzácie bude nevyhnutne vypočítaná na základe kritéria ujmy spôsobenej autorom chránených diel v dôsledku zavedenia výnimky za rozmnoženinu na súkromné použitie. Úprava, podľa ktorej osobami, ktoré majú povinnosť zaplatiť primeranú kompenzáciu, sú osoby, ktoré majú zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie a ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia súkromným používateľom alebo im poskytujú služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženín, je v súlade požiadavkami na „spravodlivú rovnováhu“, pokiaľ tieto osoby majú možnosť premietnuť skutočné zaťaženie súvisiace s týmto financovaním na súkromných používateľov.

3. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že je nevyhnutná spojitosť medzi uplatnením poplatku určeným na financovanie primeranej kompenzácie za zariadenia, prístroje, ako aj nosiče slúžiace na digitálne vyhotovovanie rozmnoženín a ich údajným použitím na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie. V dôsledku toho uplatňovanie poplatku za súkromnú rozmnoženinu bez rozdielu, najmä s ohľadom na zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na digitálne rozmnožovanie, ktoré nie sú sprístupnené súkromným používateľom a ktoré sú zjavne vyhradené na iné použitie, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné účely, sa nezdá byť v súlade so smernicou 2001/29.

Podpisy

* Jazyk konania: španielčina.